

**A Szekszárdi Törvényszék
mint másodfokú bíróság
ítélete**

Az ügy száma: 10.Pf.20.021/2023/6.

A tanács tagjai: Dr. Imre Zita a tanács elnöke
Dr. Lakatosné dr. Gerzson Nóra előadó bíró
Hegedűsné dr. Uhrin Andrea bíró

I. rendű felperes:

II. rendű felperes:

A felperesek képviselője: Dr. Vásárhelyi Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Vásárhelyi János ügyvéd
7095 Iregszemese, Napsugár utca 4.

Alperes:

Alperesi képviselő: Dr. Novics Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Novics György ügyvéd
6500 Baja, Szent Antal utca 76.

A per tárgya: kártérítés

Az elsőfokú bíróság neve és határozat száma: Tamási Járásbíróság 3.P.20.084/2021/36. számú
ítélet

A fellebbezési kérelmet benyújtó fél: alperes 37. sorszámon

Rendelkező rész:

A törvényszék a járásbíróság ítéletét helybenhagyja a feljegyzett eljárási illeték fizetésre kötelező rendelkezés következő pontosításával:

az I. rendű felperest arra kötelezi, hogy forint, a II. rendű felperest arra, hogy forint feljegyzett, elsőfokú eljárás során meg nem fizetett illetéket az államnak, az állami adó- és vámhatóság által közzétett 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számla javára az esedékességig, az ítélet jogerőre

Szekszárdi Törvényszék
10.Pf.20.021/2023/6.

emelkedését követő 60. napig fizessen meg. Az illeték megfizetése során az elsőfokon eljáró bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát, továbbá a jelen jogerős ítéletet hozó törvényszék megnevezését és bírósági ügyszámát fel kell tüntetni.

A törvényszék kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak) forint fellebbezési perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A bíróság által megállapított tényállás

- [1] Az I. rendű felperes, mint a a II. rendű felperes, mint a hsz. ingatlanok földhasználója 2020. évben a mezőgazdasági területükön kukoricát termeltek. Az ingatlanokat egy gazdasági egységben, családi gazdaság keretében művelték. A perbeli ingatlanok vadveszélyes, erdőszűrt területek környezetében vannak.
- [2] A perbeli területeken az alperes a vadászatra jogosult és a vadgazdálkodást folytató vadásztársaság.
- [3] A felperesek 2020. tavaszán az alperest a vetés tényéről és a vetett növényfajtaról e-mailben tájékoztatták és kérték a fokozott védekezést. A vadkár bekövetkezte után a felperesek 2020. október 14. napján tértivevényes levélben bejelentették a kár tényét és az érintett területeket. Közjegyzői eljárásban előzetes bizonyítást kértek.
- [4] közjegyző a szakértői névjegyzékből bejegyzett igazságügyi szakértőt rendelte ki a mezőgazdasági vadkár felmérésére. A szakértő a helyszíni szemlét 2020. november 11. napjára tűzte ki, forint díj ellenében mintaterületes tételes kárfelvételzéssel a vadak által okozott kárt felmérte.
- [5] A felperesek kártérítési igényüket az alperesi vadásztársaságnak bejelentették kérve annak megtérítését, majd annak eredménytelensége miatt, kártérítést mindkettőn fizetési meghagyásos eljárás útján érvényesítették a vadgazdálkodóval szemben. A vadgazdálkodó kötelezett ellentmondása folytán perré alakult eljárásokat az elsőfokú bíróság egyesítette.
- A kereset és az ellenkérelem**
- [6] Az I. rendű felperes keresete forint tőke és ennek kamata, valamint az alperes perköltségben marasztalására irányult. A II. rendű felperes forint tőke és ennek kamatai, továbbá a perköltség megfizetését kérte.
- [7] A bíróság a pereket a kárazonosság és az azonos bizonyítási érdek okán rendelte egyesíteni, a felperesek között célszerű pertársaság alakult, azonban az igényeiket személyre bontva határozták meg, és ekként tartották fenn.

Szekszárdi Törvényszék
10.Pf.20.021/2023/6.

- [8] Az alperes érdemi ellenkérelmében nem vitatta, hogy a felperesi területeken a vadászható állatok kárt okoztak, és nem vitatta a vadászatra jogosultságát, azonban vitatta a kár mértékét, megállapításának módját és a szakértői vélemény eredményét. Álláspontja szerint szakvéleményében foglaltak aggályosak, hitelességükhöz nyomatékos kétség fér, ezért az, az ítéleti marasztalás alapját nem képezheti.
- [9] Az alperes hivatkozott arra is, hogy a felperesek a vadászati törvényben előirt együttműködési kötelezettségüket megszegték, nem közölték írásban a vadásztársasággal a kár bekövetkeztét.
- [10] Állította az alperes, hogy a felperesek a kár megelőzése és elhárítása körében nem tanúsítottak megfelelő magatartást. Az erdőszült terület szélétől az 5 méteres szélességű védősávot nem hagyták el, ezzel akadályozva az erdőből kiváltó vad észlelését és a vadkárrelhárító vadászat eredményes folytatását, kármegosztást kért.
- [11] Ellenkérelmében sérelmezte az alperes, hogy a szakértő a kárral érintett mezőgazdasági területeket egyben szemlélte, és a földhasználók kárát területnagyság arányában állította meg. Kérte a szakértő meghallgatását, szükség esetén új szakértő kijelölését. A per során állította, hogy a közjegyzői eljárásban kijelölt szakértő a mezőgazdasági területen okozott vadkár felmérésére megfelelő szakértelemmel nem rendelkezik. Kérte e tárgyban a névjegyzéket vezető szervezet megkeresését.

Az elsőfokú bíróság döntése és annak indokai

- [12] A járásbíróság kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt vadkár jogcímén fizessen meg az I. rendű felperesnek forint tőkét, és ezen összeg után 2020. november 11. napjától a kifizetésig terjedő időre a késedelemmel érintett félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot; a II. rendű felperesnek forint tőkét és ennek, 2020. november 11. napjától a kifizetésig terjedő időre a késedelemmel érintett félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot; a meghaladó keresetet elutasította.
- [13] Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg részperkölségként az I. rendű felperesnek forintot, a II. rendű felperesnek forintot, valamint a felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak forintot, mint szakértői költséget, és forint képviselői költséget.
- [14] A járásbíróság kötelezte az I. rendű felperest, hogy forint, a II. rendű felperest, hogy forint feljegyzett illetéket a NAV Illetékügyi Hivatalánál külön felhívásra fizessen meg, rendelkezett arról, hogy a meghaladó illetéket az állam viseli.
- [15] Megállapította a járásbíróság, hogy az alperes a saját költségeit, a felperesek a meghaladó költségeiket maguk viselik.
- [16] A járásbíróság az ítélet indokolásában elsődlegesen állást foglalt arról, hogy az eljárást megelőző bizonyítási eljárásban szakvéleményt készítő szakértő az alperes hivatkozásával szemben megfelelő kompetenciával rendelkezik a perben felmerült vadkár mértékének megállapítására. Kifejtette, hogy szakértő a közhiteles nyilvántartásként működő szakértői névjegyzékbe felvételt nyert, ennek feltételeit a kamara megvizsgálta, sem a közjegyzőnek, sem a bíróságnak jelen eljárásban nem feladata ennek

Szekszárdi Törvényszék
10.Pf.20.021/2023/6.

felülvizsgálata. A szakértő a szakértői törvény 45. §-a figyelembevételével akként nyilatkozott, hogy a vadkár elbírálására kellő szakértelemmel rendelkezik, így az előzetes bizonyítási eljárásban kirendelt szakértő a vadkár mértékének, a termés kiesés mennyiségének és értékének meghatározására is jogosult, e körben szakértői véleményt adhat.

- [17] A szakértő meghallgatása és a tanúbizonyítás lefolytatását követően a járásbíró megállapította azt is, hogy a szakértő által alkalmazott kárfelmérés módszertana megfelelt a szakmai szabályoknak, azt a bírói gyakorlat is elfogadja. Az előzetes bizonyításban kirendelt bejegyzett igazságügyi szakértő a szakmai szabályok alapján járt el a kárfelmérés során, a kirendelő végzésben feltett valamennyi kérdésre választ adott, amelyet a szakértői szemlén jelenlevő felek nem kifogásoltak. Erre tekintettel a szakvéleményben írtak képezik a szakértői számítások alapját, a szakértői vélemény számszaki hibát nem tartalmaz, ezért az az ítélkezésének alapját képezi.
- [18] A lefolytatott tanúbizonyítás, valamint csatolt igazságügyi szakértői vélemény alapján a járásbíró megállapította a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 6:563. §, a vad védelméről és a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (továbbiakban: Vtv.) és a Vtv. végrehajtására kiadott 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet (végrehajtási rendelet) szabályainak összevetéséből, hogy a felperesek kereseti kérelme jogalapjában teljes mértékben, míg összecsúszásban nagyobb részben megalapozott.
- [19] A Vtv. 75 § (1) bekezdése szerint a vadászatra jogosult köteles a vad által okozott kárt a károsultnak megtéríteni. A Vtv. végrehajtására kiadott rendelet 82. § (3) bekezdése szerinti határidőben, április 15. és november 15. között, a felperesek a vadkárt bejelentették, és az alperes felé azt is jelezték, hogy a területen mit fognak vetni, és jelezték előre a vadkár következtének lehetőségét.
- [20] A szakértő megállapította szakvéleményében, hogy a Vtv. 75. § (2) bekezdése szerinti vadkár következett be. A szakértő a közjegyzői kirendelés alapján meghatározott területet egységesen felmérte, és mintaterületes kárfelvételével a kár mértékét megállapította. A földhasználók, mint károsultak nem kifogásolták a szakértőnek az egységes táblák felmérésére vonatkozó szakértői módszerét, mert a tulajdonosok családi gazdaságban, egységesen művelik a területet, ezért belső viszonyaik alapján az elszámolás rendezhető volt, a területarányos megosztás az alperesre nagyobb terhet nem rótt.
- [21] A szakvélemény alapján megállapította a járásbíró, hogy az I. rendű felperes használatában álló földterületek közül a hrsz. ingatlanon keletkezett kár forint, a ingatlanokon forint, a ingatlanon a forint, a ingatlanokon forint.
- [22] A II. rendű felperes használatában álló hrsz. területen bekövetkezett vadkár mértéke forint, míg a hrsz. ingatlanon forint. A megállapított értékek a 10 %-os önrész mértékét tartalmazták.
- [23] Arra tekintettel azonban, hogy az I. rendű felperes használatban álló földterületek közül a hrsz. területen sem villanypásztor, sem megfelelő védősáv kialakítására nem került sor, ezért a járásbíró 50 %-os kármegosztást alkalmazott, így ezen a területen

Szekszárdi Törvényszék
10.Pf.20.021/2023/6.

forint összeben állapította meg az alperest terhelő vadkártérítési kötelezettséget.
rsz. ingatlanokon a
felperes villanypásztorral telepített, azonban védősávot nem hagyott el, ellenben vegyszeres
riasztással kísérelt meg védekezni, a bíróság a közrehatás mértékét 15 %-osnak ítélte meg, és
az alperest terhelő kárösszeget forintban, míg a
hrsz. területek kárértékét forintban állapította meg. Így az I. rendű felperes
vonatkozásában a közrehatás mértékével csökkentett kárértéket) forintban határozta
meg, amely az I. rendű alperes által igényelt kártérítés összegének 87 %-át tett ki, figyelembe
véve a Vtv. 79. § (3) bekezdése alapján a föld használóját terhelő közreműködési
kötelezettségeket.

- [24] A II. rendű felperes vonatkozásában megállapította a járásbíróság, hogy mindkét terület villanypásztorral védett, vegyiannyaggal riasztott volt, ugyanakkor a védősáv elhagyására nem került sor, így mindkét terület vonatkozásában 15 %-os mértékű közrehatást határozott meg a járásbíróság a Vtv. 79. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettségek elmulasztása miatt, így a II. rendű felperes javára megállapított kártérítés összegét forintban határozta meg, amely a kereseti igényhez képest 75 %-os mértéket jelentett.
- [25] A járásbíróság a Ptk. 6:532. §-a szerint határozta meg a késedelmi kamat fizetésének kezdő időpontját, mértékéről a Ptk. 6:48. § alapján döntött.
- [26] Megállapította a járásbíróság, hogy az I. rendű felperes pernyertessége 87 %-os, II. rendű felperes pernyertessége 75 %-os, így a pernyertesség átlagában 80 %-ban határozta meg a felperesek pernyertességét, és erre tekintettel kötelezte az alperest a felperesek javára az eljárással felmerült szakértői költség, valamint képviselheti költség megfizetésére. megállapítva azt, hogy az illetékügyi hatóság felhívására az I. rendű felperes forint, a II. rendű felperes forint feljegyzett illeték megfizetésére köteles.

A fellebbezés és az ellenkérelem

- [27] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan pedig az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra, és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [28] Az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelme azon az eljárási szabálysértésen alapult, hogy álláspontja szerint a járásbíróság aggályos szakvéleményre alapította az ítéletét, figyelemmel arra, hogy az előzetes szakértői eljárásban kijelölt szakértő a vadkár elbírálása körében kellő szakértelemmel nem rendelkezett. Ekörben állította, hogy megfelelő szakvélemény hiányában a tényállás feltáratlan marad, a felperes a peranyag szolgáltatási kötelezettségét nem teljesítette. A járásbíróság a döntésével pótolta a felperes által bizonyítandó tények körét, és tévesen alkalmazta a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) rendelkezéseit, indítványára a szakértői testületet nem kereste meg. Megítélése szerint a felperesek rossz gazdálkodása vezetett a kár bekövetkeztéhez, amelyet a vadkárra hivatkozással kívántak a felperesek kompenzálni. Ezért a járásbíróság ítélete álláspontja szerint törvénysértő és megalapozatlan.
- [29] A kereset elutasítására irányuló fellebbezési kérelme körében előadta, hogy a felperesek gyakorlatilag egyetlen területük szélén sem hagyták meg az 5 méteres védőtávolságot, ennek tényét a járásbíróság nem megfelelő módon vette figyelembe.

- [30] Utalt arra is, hogy a felperesek késedelmesen vetettek, ezzel odacsalták a vadászható állatokat. Meghaladóan pedig nem tettek eleget a vadkár megelőzési és együttműködési kötelezettségüknek, mivel a vadászati hatóságnál állomány szabályzó vadászat elrendelését nem kezdeményezték.
- [31] A pert megelőzően készített szakvélemény fellebbezési álláspontja szerint sem megalapozott, ezért a felperesek nem bizonyították a bekövetkezett vadkár mértékét. Utalt arra is, ugyan nem kötelező a pert megelőzően a jegyzői eljárás igénybevétele, azonban annak ellenőrizhető módja miatt a felpereseknek indokoltabb lett volna azt az eljárást igénybe venniük. Csatolta az alperes a mezőgazdasági termésbecslésről és kárbecslésről szóló 1/2022. (IV. 20.) számú MISZK szakmai iránymutatást.
- [32] A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az alperes másodfokú perköltségben marasztalására irányult. Kiemelte, hogy az alperes alkalmazásában álló hivatásos vadász, a szakértői szemlén eljárta, az alperes képviselőt ellátta, a felmérés módszerét ismerte, azt végig nyomon követte, ugyanakkor a szemle végén a helyszíni szemle jegyzőkönyvét a vadásztársaság elnökének utasítására nem írta alá. A közjegyzői eljárásban kirendelt szakértő mintaterület felvételét, az ott történt adatrögzítéseket az alperes azonban nem kifogásolta. Egyetértett azzal, hogy az elsőfokú bíróság a vadkár megállapítására az eljárta szakértő kompetenciáját megállapította, emellett a járásbíró ítélete [38] bekezdésében kifejtett mérlegelésre utalva az alperes fellebbezésében foglaltakat alaptalannak és rosszhiszeműnek tartotta.

A másodfokú bíróság döntése és indokai

- [33] Az alperes fellebbezése nem alapos.
- [34] A törvényszék az alperes fellebbezése alapján az elsőfokú bíróság eljárásának szabályszerűségét és az érdemi döntés anyagi jognak való megfelelőségét vizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére alapot adó eljárási szabálysértés nem történt, az elsőfokú bíróság döntése érdemben és indokaiban is helytálló.
- [35] A közjegyző által igazságügyi szakértő kirendelésére irányuló nemperes eljárásban kirendelt igazságügyi mezőgazdasági vadkár szakértő szakértői kompetenciájával kapcsolatos aggályát az alperes már az elsőfokú eljárás során megfogalmazta, az igazságügyi miniszterhez kért jelzést a járásbíróstól (P.20.084/2021/19. számú észrevételek megjelölésű beadvány), illetőleg csatolta a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara elnökségének 1/2022. (IV/20.) számú szakmai iránymutatását a mezőgazdasági termésbecslésről és kárbecslésről, amit utóbb a fellebbezéséhez is mellékelte.
- [36] A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara elnöksége 1/2022. (IV/20.) számú MISZK szakmai iránymutatása II. számú fejezetében megfogalmazta, hogy a 9/2006. (II. 27.) IM rendelet (kompetencia rendelet) 4. melléklet 25. és 37. pontjában leírt szakterületen végzett igazságügyi szakértői tevékenység során a szakértőnek mely képesítési feltételeknek kell megfelelni, melyből az alperes arra az álláspontra helyezkedett, hogy a 25. mezőgazdasági termésbecslés képesítési feltételeinek, illetőleg a 37. mezőgazdasági kár, mezőgazdasági

Szekszárdi Törvényszék
10.Pf.20.021/2023/6.

kárbeeslés szakterület képzési feltételeinek az eljárás igazságügyi szakértő nem felel meg, ezért a perben felmerült szakkérdés tárgyában szakértői vélemény készítésére nem kompetens.

- [37] A járásbíróság az alperes kifogásait vizsgálva a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara Hivatal főtitkárának válaszát is figyelembe vette, amikor mezőgazdasági vadkár szakterületre bejegyzett igazságügyi szakértő kompetenciájának fennálltára következtetett, és ennek a vadászati törvény szabályozása alapján is indokát adta.
- [38] A törvényszék egyetért a járásbíróság álláspontjával annak hangsúlyozásával, hogy az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXXIX. törvény (Szaktv.) 5. § szabályozása szerint igazságügyi szakértői tevékenység végzését a névjegyzéket vezető hatóság – a névjegyzékbe meghatározott szakterületre történő felvétel útján – kérelemre annak a természetes személynek engedélyezi, aki a meghatározott feltételeknek megfelel, és akivel szemben nem állnak fenn kizáró okok. A Szaktv. 7. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint a képzés megvalósulásának vizsgálatára a névjegyzéket vezető hatóság bizottságot kérhet fel, így az igazságügyi szakértői tevékenység folytatásához szükséges névjegyzékbe vétel során kerülhet sor az adott szakterületre vonatkozó képzés megvalósulásának vizsgálatára. A képzés megvalósulásának vizsgálata az alperes által jelzett módon a peres eljárás tárgyát nem képezheti. A közhiteles hatósági nyilvántartás adatai szerint mezőgazdasági vadkár szakterületre bejegyzett igazságügyi szakértő, erre tekintettel az adott szakterületen jogosult szakértői tevékenység ellátására, és kompetenciáját a szakértő erre alapította (szakvélemény 2. oldal).
- [39] Az igazságügyi szakértői szakterületekről, valamint az azokhoz kapcsolódó képzési és egyéb szakmai feltételekről szóló 9/2006. (II. 27.) IM rendelet 4. számú melléklete 21. pontjában mezőgazdasági vadkár szakterületen a kompetencia rendelet önálló szakterületet jelöl képzési feltételek meghatározásával. Így az alperesnek az IM rendelet 4. melléklet 25. és 37. pontjában leírt szakterületre hivatkozása a kamara szakmai iránymutatásában foglaltak ellenére nem teszi aggályossá az adott ügyben a szakértő kompetenciáját. Egyetért ugyanis a törvényszék a járásbíróság indoklásában foglaltakkal abban, hogy a szakértő adatlapjának az a tartalma az irányadó, mely szerint a szakterület neve: mezőgazdasági vadkár, a szakterület csoportja: mező- és erdőgazdálkodás. A „vadkár” jogintézményének tartalmát a vadászati törvény 75. § (2) bekezdése adja. Vadkárnak meghatározott vadak által a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban okozott kár 10 %-ot (természetes önfenntartási érték) meghaladó része képezi, amiből következik, hogy a vadkár fogalma a károkozó magatartás és az azzal okozati összefüggésben álló, meghatározott gazdasági ágban, a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban okozott károk fennálltát tartalmazza, így a járásbíróság alappal fogadta el a szakértőnek azt a bejelentését, hogy a jelen perben feltett kérdések megválaszolására rendelkezik olyan szakismerettel, amely alapján a rá irányadó szabályok szerint igazságügyi szakértőként jogosult eljárni.
- [40] A járásbíróság ítélete igazságügyi szakértői véleményen alapul, aki annak elkészítéséhez kárfelemelést végzett, szakértői vizsgálatának megállapításait részletesen indokolta, így alaptalan az alperesnek az a fellebbezési hivatkozása, hogy a járásbíróság ítéletével mintegy pótolta a felperesek peranyag szolgáltatási kötelezettségét.
- [41] A járásbíróság ítéletét a kár mértéke vonatkozásában körültekintően indokolta. Döntése a bizonyítási eljárás során feltárt adatok mérlegelésével kiterjedt a kármegelőzési kötelezettség teljesítésére is, az alperes terhére megállapított marasztalással mindkét felperes

Szekszárdi Törvényszék
10.Pf.20.021/2023/6.

vonatkozásában a törvényszék egyetért, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

- [42] A törvényszék a helybenhagyó ítéleti rendelkezést a feljegyzett eljárási illeték fizetési kötelezettségről szóló rendelkezés tárgyában pontosította, mert a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet az elsőfokú bíróság ítéletének keltét követően módosult, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78. §-ában foglaltakkal együtt. A törvényszék a módosított szabályoknak megfelelően a feljegyzett illeték megfizetésére kötelezte a felpereseket az illetékekről szóló törvény rendelkezései alapján úgy, hogy azt az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételi számla javára az esedékesség napjáig kötelesek megfizetni, az esedékesség az ítélet jogerőre emelkedését követő 60. nap. Tájékoztatja a törvényszék a felpereseket arról, hogy az ítélet jogerőre emelkedésének napja a jelen ítélet keltének napja.
- [43] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a felperesek ügyvédi képviselettel felmerült perköltségének megfizetésére köteles a Pp. 364. § és 83. § (1) bekezdése alapján, és viseli a saját, fellebbezési eljárásban felmerült perköltségét.

Szekszárd, 2023. április 12.

Dr. Imre Zita s. k.
a tanács elnöke

Dr. Lakatosné dr. Gerzson Nóra s. k. Hegedűsné dr. Uhrin Andrea s. k.
előadó bíró bíró